

2007. február 13., kedd

8. cikk (2) bekezdése a) pont	-
8. cikk (2) bekezdése b) pont	-
8. cikk (3) bekezdés	-
9. cikk	-
10. cikk (1) bekezdés	20. cikk
10. cikk (2) bekezdés	10. cikk
10. cikk (3) és (4) bekezdés	-
10. cikk (5) bekezdés	15–18. cikk
11. cikk	35. cikk
12. cikk	35. cikk
13. cikk (1) bekezdés	41. cikk
13. cikk (2) bekezdés	-
14. cikk	-
15. cikk	-
16. cikk	-
17. cikk	-
18. cikk	43. cikk
19. cikk	-
20. cikk	-
21. cikk	-
22. cikk	-
I. melléklet	-
91/689/EKG irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdés	-
1. cikk (2) bekezdés	-
1. cikk (3) bekezdés	3. cikk
1. cikk (4) bekezdés	3. és 15–18. cikk
2. cikk (1) bekezdés	43. cikk
2. cikk (2)–(4) bekezdés	20. cikk
3. cikk	28–34. cikk
4. cikk (1) bekezdés	41. cikk
4. cikk (2) és (3) bekezdés	42. cikk
5. cikk (1) bekezdés	21. cikk
5. cikk (2) bekezdés	41. cikk
5. cikk (3) bekezdés	42. cikk
6. cikk	36. cikk
7. cikk	-
8. cikk	-
9. cikk	-
10. cikk	-
11. cikk	-
12. cikk	-
I. és II. melléklet	-
III. melléklet	IV. melléklet

P6_TA(2007)0030

Hulladékok újrafeldolgozása

Az Európai Parlament állásfoglalása a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégiáról (2006/2175(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak „Az erőforrások fenntartható felhasználásának előtérbe helyezése: a hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégia” című, a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közleményére (COM(2005)0666),
- tekintettel az EK-Szerződés 2. és 6. cikkére, amelynek értelmében a környezetvédelmi előírásoknak azzal a céllal kell beépülniük a közösségi politika különböző ágazataiba, hogy elősegítsék a gazdasági tevékenységek környezetvédelmi szempontból fenntartható fejlődését,

2007. február 13., kedd

- tekintettel az EK-Szerződés 175. cikkére,
- tekintettel a hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program (6. cselekvési program) megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾, és különösen annak 8. cikkére,
- tekintettel a Bizottság „Tematikus stratégia a természeti erőforrások fenntartható használatáról” című közleményére (COM(2005)0670) (erőforrás stratégia),
- tekintettel a Bizottság „A hulladékkeletkezés megelőzéséről és a hulladékok újrafeldolgozásáról szóló tematikus stratégia felé” című közleményére vonatkozó, 2004. április 20-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a 75/442/EGK tanácsi irányelvre (hulladékokról szóló keretirányelv) vonatkozó nyomon követési jelentésről szóló, 2003. november 19-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Közösség hulladékgazdálkodási stratégiájának felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményről és a hulladékpolitikáról szóló tanácsi állásfoglalás-tervezetről szóló, 1996. november 14-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, továbbá a Közösség hulladékgazdálkodási stratégiájáról szóló, 1997. február 24-i tanácsi állásfoglalásra ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek Bírósága által a C-203/96., C-365/97., C-209/98., C-418/99., C-419/99., C-9/00., C-228/00., C-458/00., C-416/02. és a C-121/03. számú ügyekben hozott ítéletekre,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére (A6-0438/2006),

Bevezetés

- A. mivel a 6. cselekvési program 8. cikke nagyon világosan meghatározta az EU hulladékgazdálkodási politikájának célkitűzéseit, céljait és elveit;
- B. mivel a 6. cselekvési program 8. cikke (2) bekezdésének iv. pontja előírja az építési és bontási hulladékról, a szennyvíziszapról és a biológiailag lebomló hulladékokról szóló irányelvek továbbfejlesztését vagy felülvizsgálatát;

A jelenlegi helyzet

- C. mivel az EU hulladékgazdálkodási politikája által az elmúlt 30 évben elért eredmények ellenére továbbra is fennállnak az alábbi problémák:
  - 1. a veszélyes és a nem veszélyes hulladék mennyisége továbbra is nő;
  - 2. a hulladékkeletkezés megelőzésének és a hulladék újrafeldolgozásának lehetőségei még nincsenek teljesen kihasználva;
  - 3. az illegális (határokon átnyúló) hulladékszállítás továbbra is nő;
  - 4. a hulladékgazdálkodás a levegőbe, a vízbe és a talajba történő kibocsátásokat generál;
  - 5. bizonyos jelentős hulladékáramok tekintetében hiányoznak a jogszabályok;
  - 6. a hulladékokról szóló jogszabályokat számos esetben nem megfelelően hajtják végre;
  - 7. a hulladékokkal kapcsolatos problémákra a tagállamok különböző megközelítéseket alkalmaznak;
  - 8. a hulladékokról szóló jelenlegi közösségi jogszabályok megfogalmazása értelmezési problémákat okoz,

⁽¹⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽²⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 401. o.

⁽³⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 400. o.

⁽⁴⁾ HL C 362., 1996.12.2., 241. o.

⁽⁵⁾ HL C 76., 1997.3.11., 1. o.

2007. február 13., kedd

- D. mivel a gazdasági rendszerek olyanok, mint az ökoszisztémák: mindkét rendszer energiát és anyagokat vesz fel, és ezeket alakítja át termékekké és folyamatokká azzal a különbséggel, hogy a gazdaságunk lineáris forrásáramlást követ, míg a természet ciklikus; és mivel az ökoszisztémák olyan funkciókat hajtanak végre, amelyek a hulladékokat erőforrásokká alakítják át a napfényből nyert energia átvitelével; és mivel az ipari folyamatok ezt nem képesek végrehajtani; mivel a gazdaságok és népségek gyors növekedése mellett a fenntarthatóság szempontjából egyre növekvő mértékben problematikus az a termelés és azok a termékek, amelyek olyan hulladékáramot eredményeznek, amelyeket a természet nem képes befogadni és új erőforrásokká alakítani;
- E. mivel sürgető a jelenlegi termelési és fogyasztási rendszer átalakítása; mivel a fő cél a fogyasztás fenntartható irányba történő átalakítása, valamint a nyersanyag-kitermelés, a termelés és terméktervezés természetes folyamatokkal és tervekkel történő lehető leghatékonyabb összehangolása;
- F. mivel a természetes rendszerek működésének jobb megértése, valamint a vállalati tevékenységek biológiaiával összhangban történő alakítása javíthatja a környezetet és mértékül szolgálhat,
- G. mivel az integráltabb és a fokozottan rendszerelméletű gyakorlat előmozdítása, mint például a termelés összekapcsolása, a funkcionális gondolkodás (a termékek szolgáltatásokká történő alakítása), a dematerializáció és a természet imitációján alapuló technológiai fejlesztés a hulladéktermelés megakadályozásának eszköze,

A fejlődő európai uniós hulladékgazdálkodási politika céljai

- H. mivel a legtöbb tagállamban a hulladékkezelés legáltalánosabb formája még mindig az ártalmatlanítás, különösen hulladéklerakókban;
- I. mivel a hulladékkeletkezés megelőzése, a hulladék újrahasználata, újrahasznosítása és energetikai hasznosítása – a fontossági sorrendet szem előtt tartva – természeti erőforrásokat takaríthat meg;
- J. mivel a megelőzés terén a közösségi és nemzeti célokat soha nem sikerül elérni, jóllehet a megelőzés továbbra is a legfontosabb célkitűzés;
- K. mivel nincsenek a hulladékhasznosításra és az újrafelhasználásra szolgáló berendezésekre alkalmazandó megfelelő közösségi minimumszabályok, ami a környezetvédelem terén az egyes tagállamokban jelentős eltéréseket, öko-dömpinget és a verseny torzulását eredményezi;

1. a jövőbeni hulladékgazdálkodási politikára vonatkozó tárgyalások tekintetében alapként ismeri el „Az erőforrások fenntartható felhasználásának előtérbe helyezése: a hulladékkeletkezés megelőzésére és a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégia” című bizottsági közleményt;

2. hangsúlyozza, hogy a hulladékgazdálkodás alapvető célja az, hogy biztosítsa a környezet és az emberi egészség magas színvonalú védelmét, nem pedig az, hogy elősegítse a hulladékhasznosítás belső piacának működését;

3. hangsúlyozza, hogy nemcsak az Európai Unió belüli környezetvédelmi hatást kell figyelembe venni, hanem az Uniót kívül előfordulót is;

4. hangsúlyozza a hulladékgazdálkodás olyan általános elveinek fontosságát, mint az elővigyázatosság elve, a „szennyező fizet” elv, a hulladéktermelő felelősségének elve, és – bizonyos hulladékáramok esetében – az egyéni hulladéktermelő felelősségének elve, valamint a közelség és az önellátás elve;

2007. február 13., kedd

Fontosabb intézkedések

5. hangsúlyozza, hogy a hulladékokról szóló jelenlegi közösségi jogszabályok teljes körű végrehajtása, illetve azok azonos mértékű megvalósítása elsőbbséget kell, hogy élvezzen valamennyi tagállamban;

6. nem érti, hogy – a hulladékokról szóló keretirányelv felülvizsgálatára irányuló javaslat ellenére – miért hiányzik még mindig számos konkrét végrehajtási intézkedés és eszköz, (amelyekről a 6. cselekvési program rendelkezett);

A jelenlegi jogszabályok egyszerűsítése és korszerűsítése

7. hangsúlyozza, hogy a fogalom meghatározások módosítása csak a fogalmak egyértelművé tétele érdekében végezhető el, nem pedig azért, hogy enyhítsenek a környezetvédelmi szabályokon, vagy, hogy egy fogalom közvélemény általi elfogadását ösztönözzék (például azáltal, hogy enyhítik a „hulladék” vagy az „ártalmatlanítás” negatív jelentéstartalmát);

8. hangsúlyozza, hogy az olyan politikai határozatokhoz, mint a hulladék, a hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalmának meghatározása, nem komitológiai eljárás szükséges, hanem együtdöntési eljárás;

9. hangsúlyozza, hogy a komitológiai eljárás alkalmazását a nem politikai határozatokra – különösen a technikai és tudományos határozatokra – kell korlátozni;

10. ellenzi a hulladékra vonatkozó minősítések általános megszüntetését, amely nem megfelelő környezeti kezeléshez és a hulladékáramok nyomon követhetőségének hiányához vezethet; hangsúlyozza, hogy a hulladékra vonatkozó minősítések megszüntetésére irányuló eljárások csak olyan kivételes, homogén hulladékáramok esetében lehetségesek, mint a komposzt és az újrafeldolgozott adalékanyagok, a visszanyert papír és üveg;

11. hangsúlyozza, hogy a „hulladék megszűnése” állapotot csak akkor éri el, miután egy hulladék-újrafelhasználási, -újrafeldolgozási, illetve -hasznosítási műveletben az adott hulladékáram kezelése befejeződött – ez nem zárja ki azonban annak lehetőségét, hogy a hasznosítási művelet újabb hulladék létrejöttét eredményezi –, és az adott hulladékáram megfelel az európai szabványoknak, készen áll arra, hogy rendeltetését betöltsé, valamint miután a nyomon követhetőségi szabályokat elfogadták és alkalmazták;

12. megköveteli, hogy az energetikai hasznosításra vagy elégetésre szánt összes olyan hulladék maradjon hulladék, amely tekintetében a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ kell alkalmazni;

13. hangsúlyozza, hogy a hulladékokról szóló keretirányelv mellékleteiben található, hulladékhasznosítási és -ártalmatlanítási műveleteket tartalmazó jegyzékeket felül kell vizsgálni, és a jelenlegi hulladékgazdálkodási gyakorlatokhoz kell igazítani, az együtdöntési eljárással összhangban;

14. komoly fenntartásainak ad hangot a javasolt energiahatékonyság-számítási módszerrel kapcsolatban, és amiatt, hogy ezt a számítási módszert csak a települési hulladékégetőkben kell majd alkalmazni; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a hulladékégetési irányelvet annak érdekében, hogy a hulladékégetésre és a hulladék-együttégetésre vonatkozóan (a kibocsátás és az energiahatékonyság tekintetében) egyenlő környezeti szabványokat határozzon meg;

Az életciklus-szemlélet bevezetése a hulladékgazdálkodási politikába

15. hangsúlyozza a hulladékhierarchia kulcsfontosságú szerepét, amely az intézkedések prioritását csökkenő sorrendben állapítja meg:

- megelőzés;
- újrafelhasználás;

⁽¹⁾ HL L 332., 2000.12.28., 91. o.

2007. február 13., kedd

- az anyagok újrafeldolgozása;
- egyéb hasznosítási műveletek, például energetikai hasznosítás;
- ártalmatlanítás,

a hulladékgazdálkodás általános szabályaként a hulladék előállításának, valamint az egészségre és a környezetre gyakorolt káros hatásának csökkentésére irányuló cél elérése során;

16. az életciklus-szemléletet a hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt hatásainak értékelésére szolgáló hasznos elvnek tekinti; hangsúlyozza, hogy maga a hierarchia is ezen az elven alapul, ugyanakkor elismeri, hogy az életciklus-elemzés és egyéb elemzési módszerek kivételes esetekben használhatók a hulladékhierarchiától való eltérés érdekében, de csak akkor, ha egyértelműen bizonyítható, hogy egy másik lehetőség – környezetvédelmi és egészségügyi okokból kifolyólag – sokkal jobb, illetve az indokolatlanul magas költségek elkerülése érdekében;

Az ismeretalap fejlesztése

17. támogatja az ismeretalap fejlesztését tekintettel az EU hulladékgazdálkodási politikájára, de hangsúlyozza, hogy ennél is fontosabb a konkrét intézkedések végrehajtása;

A hulladékeletkezés megakadályozása

18. sajnálatát fejezi ki valamennyi lényeges hulladékra kiterjedő mennyiségi és minőségi csökkentési célértékek hiánya miatt, amelyeket a 6. cselekvési program a kiemelt intézkedések közé sorolt; felhívja a Bizottságot, hogy a 6. cselekvési program végleges értékelésében tegyen célértékekre javaslatokat;

19. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét hulladékmegelőző intézkedéseket a termékpolitika, a vegyszerekkel kapcsolatos politika és a környezetbarát tervezés területén annak érdekében, hogy minimalizálja mind a hulladékeletkezés mértékét, mind pedig a veszélyes anyagok jelenlétét a hulladékokban és ezáltal elősegítse a biztonságos és környezetvédelmi szempontból megbízható hulladékkezelést; hangsúlyozza a környezetet kevésbé károsító termékek és technológiák, valamint az újrafelhasználásra, újrafeldolgozásra alkalmasabb termékek előmozdításának fontosságát;

20. hangsúlyozza a hulladékstratégia más stratégiákkal – különösen a természeti erőforrások fenntartható használatával, a fenntartható fejlődéssel és az integrált termékpolitikával – való kölcsönhatását;

21. felhívja a Bizottságot, hogy 2008-ra dolgozza ki a környezetvédelmi mutatók rendszerét, az erőforrás stratégiában közölteknek megfelelően;

22. hangsúlyozza, hogy a hulladékeletkezés megelőzésének egyik hatásos eszköze a termelő felelőssége elvnek a megfelelő végrehajtása;

23. hangsúlyozza a tájékoztatási kampányok szerepét a hulladékpolitika, különösen a megelőzés területén annak érdekében, hogy a lakosságot kellően fogékonyá tegyék a fenntartható hulladékgazdálkodás előnyeire;

24. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ (IPPC irányelv) értelmében kidolgozott, legjobb elérhető technikákat leíró referenciadokumentumok (BREF-dokumentumok) hulladék-megelőzési vonatkozásait, és egészítse ki azokat megfelelő iránymutatásokkal;

⁽¹⁾ HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

Újrafelhasználás

25. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét intézkedéseket az újrafelhasználásra és javításra irányuló, következő tevékenységek előmozdítása érdekében:

- az újrafelhasználó központok akkreditációjának összeállítása;
- kedvezményes hozzáadottértékadó-kulcs bevezetése akkreditált újrafelhasználó-központok által értékesített termékekre,
- menetrend kialakítása uniós szintű újrafelhasználási szabványok kidolgozása érdekében,
- az újrafelhasználási tevékenységek ellenőrzésének és a róluk szóló jelentések készítésének biztosítása;

Az újrahasznosító európai társadalom felé

26. kiemeli a hulladékhasznosítás és -újrafeldolgozás közös minimumszabályai elérésének fontosságát az EU szintjén, továbbá hangsúlyozza, hogy egyenlő versenyfeltételek csak akkor fognak létrejönni, ha a gazdasági eszközök használatát az egész EU-ban közelítik egymáshoz;

27. hangsúlyozza a hulladékok forrásnál történő elkülönítésének fontosságát, csakúgy, mint az újrafeldolgozási célok kijelölésének és a termelő felelősségének jelentőségét annak érdekében, hogy bizonyos hulladékkáramok esetében növekedjen az újrahasznosított hulladék aránya;

28. elismeri annak szükségességét, hogy a határokon átnyúló hulladékgazdálkodási problémák területén jobb európai uniós együttműködést kell elérni;

29. hangsúlyozza, hogy az újrahasznosítás előmozdítására irányuló anyagközpontú megközelítésnek és a hulladékkáram központú szemléletnek ki kell egészítenie egymást; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább az ilyen stratégia megvalósíthatóságát és gazdasági életképességét;

30. még egyszer felhívja a Bizottságot, hogy a 6. cselekvési programban leírtaknak megfelelően javasoljon külön irányelveket a biológiailag lebomló hulladéokra, az építési és bontási hulladékokra, valamint a szennyvíziszrapra vonatkozóan;

31. felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon a PVC környezetvédelmi szempontjairól szóló zöld könyvét (COM(2000)0469);

32. kéri, hogy a hulladéklerakókban elhelyezhető hulladék mennyiségét minimális szintre csökkentsék; felszólítja a Bizottságot, hogy javasolja a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelv⁽¹⁾ felülvizsgálatát, az alábbi menetrendet is beleértve:

- 2010-től az előkezelés nélküli, fermentálható összetevőket tartalmazó hulladékok lerakásának tilalma;
- 2015-től a papír-, karton-, üveg-, textil-, fa-, műanyag-, fém-, gumi-, parafa-, agyag-, beton-, téglá- és cseréphulladékok lerakásának tilalma;
- 2020-tól valamennyi újrafeldolgozható hulladék lerakásának tilalma;
- 2025-től a maradékanyag-hulladékok lerakásának tilalma, kivéve akkor, ha ez elkerülhetetlen vagy veszélyes (pl. szűrőhamu);

33. úgy ítéli meg, hogy a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ az ENSZ bázeli egyezményében⁽³⁾ és az OECD határozatában⁽⁴⁾ foglalt jogi kötelezettségeket hajtja végre; támogatja az „öko-dömping” és a színlelt hulladékhasznosítás megelőzését, továbbá hangsúlyozza, hogy a hulladékszállítás szabályozásának egyik célja az, hogy fokozza a hulladék-újrafelhasználást és -újrafeldolgozást, és ezáltal magas színvonalú környezetvédelmet és az emberi egészség magas színvonalú védelmét biztosítsa;

⁽¹⁾ HL L 182., 1999.7.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 190., 2006.7.12., 1. o.

⁽³⁾ A veszélyes hulladékok országhatárokat átlépő szállításának és ártalmatlanításának ellenőrzéséről szóló, 1989. március 22-i bázeli egyezmény (A 93/98/EGK tanácsi határozat, HL L 39. 1993.2.16., 1. o.).

⁽⁴⁾ A hasznosítási műveletekre szánt hulladékok országhatárokat átlépő szállításának ellenőrzéséről szóló C(92)39/Végleges határozat felülvizsgálatáról szóló, 2001. június 14-i C(2001)107/Végleges OECD tanácsi határozat.

2007. február 13., kedd

34. hangsúlyozza a tagállamok arra irányuló jogát, hogy alkalmazzák a közelség és az önellátás elvét a vegyes települési hulladékok hasznosítását vagy ártalmatlanítását illetően annak érdekében, hogy ösztönözzék a hulladékgyűjtés és a hulladékégető kapacitás nemzeti szintű terveinek kidolgozását;

*
* *

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0031

A nők szerepe a török társadalmi, gazdasági és politikai életben

Az Európai Parlament állásfoglalása a nők Törökország társadalmi, gazdasági és politikai életében betöltött szerepéről (2006/2214(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Bővítési stratégia és a főbb kihívások 2006–2007” című 2006. november 8-i közleményére (COM(2006)0649), és különösen az abban foglalt, Törökország előrehaladásáról szóló jelentésre,
- tekintettel „A 2005-ös bővítésről szóló stratégiai dokumentum” című 2005. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2005)0561),
- tekintettel a Törökország csatlakozás felé történő előrelépéséről szóló, 2006. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a nőknek a török társadalmi, gazdasági és politikai életben betöltött szerepéről szóló, 2005. július 6-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Törökország európai uniós csatlakozási tárgyalásainak 2005. október 3-i megnyitásáról szóló, 2004. december 17-i európai tanácsi határozatra,
- tekintettel a közösségi vívmányokra a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség területén,
- tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának Rec(2003)3. számú, a nők és férfiak politikai és nyilvános döntéshozatalban való kiegyensúlyozott részvételéről szóló, tagállamokhoz intézett 2003. március 12-i ajánlására,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) otthon végzett munkáról szóló, 1996. évi 177. számú egyezményére,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság EU-Törökország közös tanácsadó bizottsága által 2006. július 14-én, a törökországi Kayseriben elkészített, „A nők és a foglalkoztatás” című jelentésre,
- tekintettel a török parlament bizottságának a szokásokon alapuló és becsületbeli gyilkosságokról és a nők és gyermekek elleni erőszakról szóló, 2006. évi jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0381.

⁽²⁾ HL C 157. E, 2006.7.6., 385. o.